

En tilfällig fråga hvad
skal jag med den?
Ungefärligen utredd och
besvarad,...

Holmudd, Gabriel Gabrielis

1700-1829 81 Cbza 1782 Hasselhoun o.
Toutin

National Library
of Sweden

En tillfällig Fråga:

HVAD SKAL JAG MED DEN?

Ungefärligen utredd och besvarad,

Då

KRONO - BEFALLNINGSMANNEN

Öfver Norra Fögderiet i WASA-Lån,

ADEL och HÖGACHTAD,

**HERR FRIDRIC
ESAIAS HASSELHOUNS,**

Och

DYGDÅDLA MADEMOISELLEN;

ANNA THALENA TOUTINS

BRÖLLOPPS-FEST

Firades i Jacobsstad den 14 Novembris 1782.

*Ad interrogationem Subitam & improvisam,
Deliberatum debetur responsam.*

Horolog. Princip. de vita Imp. M. Aurelii. p. 147.

WASA, tryckt af GEORG WILHELM LONDICER.

Sådan Fråga ofta hör's:
Hvad skal jag med den?
Då dermed en ann' tilspørs,
At få svar igen.
Utaf flera grunder
Man lå fråga kan,
Annat dock derunder
Stundom hyfer man.
Saken tkal bli fann.

Låt ofs litet öfverflå,
På hur' många lått
Man en ann' tilspörjer lå,
Då blir faken lått.
Dels tker Frågan denna
Af *enfalldighet*;
Man vil låra kåna
Det man inter vet,
Stundom med förtret.

Dels ock ofta hånda kan,
At *Lårgirighet*
Ståller denna Fråga an,
Efter man ej vet
Hvartil åminet duger,
Som på ban år bragt.
Blir dock klok och fluger,
Då man noga acht
Ger på hvad blir sagt.

Åndt'lig lå tilspör's en ann':
Hvad skal jag med den?
Når man alt nog veta kan,
Dock lå frågar ån;
Man då Saken hela
Icke lås forstå,
Men en roll vil spela,
Och blå dunster lå,
Så plår ock tilgå.

Så, vid pass, har man utredt,
På hur' många vis,
Denna Fråga blir framtedt,
Och kan vinna pris.
Men du tør invånda:
Hvem blir hårpå klok?
Såg ock til hvad ånda
Hånges denna krok?
Det år ju på tok.

Hår uppå, min fina vän,
Nog kan låmnas svar,
Om man med tillåmpning ånn'
Denna fak gör klar;
Men man tors knapt våga
Ut på detta fålt,
Kånke med en plåga
Alt blir vedergåldt.
Sånt kan hånda snålt.

Men du svarar: hvad för nød
Kan hår förestå?
Ej ens kall ell' dagligt bröd
Ju risqueras må.
Ja, om just ej detta
Sått's på åfventyr,
Kan jag dock berättå,
Man då BRUDEN bryr.
Ho ej sådant lkyr?

Kåre! min nyfikenhet
År nu fatt i brand:
Men befarar du förtret,
Såg på tu-man-hand;
Aldrig Tåcka BRUDEN,
Eller DESS Gelik,
Som ock åtrår tkruden,
Hår af får en skjik.
Vare jag en Sjik!

Må då lke! jag säga vill,
Hur' sig detta har,
Under tyfthetens Sigill
Jag dock alt framdra'r:
Några år för detta,
Gratulerate jag
Dennå BRUDEN Nåtta,
På en Nyårs-dag,
Efter vanlig't lag.

Önskan min den tillfats får,
At en Brudgum ikön,
Mätte bli' i detta år,
HENNES Dygde-lön!
Då föll detta svaret,
Som anföres änn',
Just som man nu har'et:
Hvad skal jag med den?
Så var det, min vän.

Svaret, säger du, var godt,
Fritt för all critique:
HON, kanske ej än förstådt,
Hvad en önskan slik
Had' at innebåra:
Spåda barndoms-år
Fatta ej den låra,
I den första vår
Ofta få tilgår.

Altså syftar tankan din
På okunnighet;
Men jag är af annat sinn',
- Något jag ock vet:
Kärleks-faker alla
Hå' i blodet grund,
Kunna där ock tyalla
Ifrån första stund,
Sådant är mitt fund.

Ser du ej, at Flickor små,
Re'n i första år,
Vilja gärna *Brudar gå*;
Si Naturens spår.
Brud förutan Gumme,
Ej Naturen lär;
Du dem achtar dumme,
Men nog röjes här
Brudgumma-begår.

Väl! men si okunnighet
Änn' i detta tår.
Nej, en ren uprichtighet
Änn' osminkad går:
Menar du, at Eva,
I sin första stat,
Kunde nögder lefva
Utan Adam? Prat!
Hon så ville ha't.

Hon ju helt oskyldig var,
Dock ej om sin vän
Kunde lämna detta svar:
Hvad skal jag med den?
Si okunnigheten
Svinner här sin kos,
Ächta menlösheten
Får alltså sitt ros.
Här behöfs ej los.

Tror du då, at BRUDENS svar
Varit helt förstådt?
Unter uns, förståkrad var,
Det gick fermt och snällt.
HON, som andra Flickor,
Nog förstod sin sak,
Til at blanda brickor
Med förstålder smak.
Så höll HON sig rak.

Under dock, at Flickor få
Kunna dölja sig!
Ho må undra här uppå?
Märk på deras stig:
Detta är den touren,
Som de flesta ta',
Grundad i Naturen:
Deras Nej är Ja.
Det förstå de bra.

Men för alt, hvad heligt är,
Håll nu detta dolt
At ej BRUDEN, som är kär,
Och sig nu förlått,
Kommer under våder:
At hvad som är talt;
Detta snack och flåder
Tord' bli drygt betalt,
Och det vor' fatalt.

Dock, om Tåcka BRUDEN fick
Höra detta prat,
Mon HON kunde hålla ikick?
Nej, nog blef HON flat.
Uti ben och mårgen,
Rördes HENNES blod,
Knappt HON hölle fårgen,
Kanike fårde mod,
Såsom From och God.

Ja, då önktes at vår BRUD,
Som nu fått sin VÅN,
Aldrig mer ger detta ljud:
Hvad skal jag med den?
Himlen välgång unne
På margfalldigt fått!
Och alt godt förkunne!
Tungt Han göre lätt!
Uti denna ått!

Tör man nu då lita på,
Se'n HON fått sin VÅN,
At HON nu kan väl förstå,
Hvad HON skal med den?
Kåre! lås ej veta:
Nåsta år du fer,
At ren Kårleks-heta
Gör at två blir fler.
War nu tyft, jag ber.

Låt ofs heldre göra slut
Uppå detta glamm,
Nog man redan hållit ut,
Trådrom muntert fram,
At af hjertat önska
Detta BRUDE-PAR,
At DE måga grönka,
Såsom MOR och FAR,
Tjugutufend' da'r!

Åter frågar du, kanske,
Hvi man önskar få:
At få många rider DE
Öfverlefva må?
Jo, at i de dagar,
Några år förut,
GULL-BRÖLLOPP man lagat
Til ny åchta-knut,
Se'n ett Saligt slut!

Gifve Herren dett'!